

Господи. И да возвеселѣтся вси оуповающеи на тѣ,
во вѣкъ возрадуются, и вселѣшися въ нихъ: и по-
хвалѣтся ѿ тебе лѣблѣнии има твоѣ. Иакъ ты бла-
гословиши праведника Господи, иакъ срѣжемъ благо-
волѣнїа вѣнчалъ еси насъ.

Господи, приближице близъ еси намъ въ рѣдъ и рѣдъ.
Прѣжде даже горамъ не быти, и создѣтиса земли,
и вселеннѣи, и ѿ вѣка и до вѣка ты еси. Не ѿ-
врати человекѣа во смиренїе, и рѣклъ еси: ѿвратите-
ся сынове человекѣстїи. Иакъ тысяща лѣтъ предъ
дѣиѣма твоима Господи, иакъ день вчерашнїи, иже
мимоиде, и стража ноциналъ: оуничженїа ихъ лѣ-
та вѣдѣтъ, оутрѣ иакъ трава мимоидетъ, оутрѣ про-
цвѣтетъ, и прѣидетъ, на вечеръ ѿпадѣтъ, ѿжестветъ
и иъсхнѣтъ. Иакъ иъсчезѣхомъ гнѣвомъ твоимъ, и иъ-
ростїю твоєю смѣтихомся. Положилъ еси беззакѣнїа
наша предъ тобою, вѣкъ нашъ въ просвѣщенїе лица
твоегѣ. Иакъ вси днѣ наши ѿскдѣша, и гнѣвомъ
твоимъ иъсчезѣхомъ. Лѣта наша иакъ паучїна почѣхѣса,
днѣ лѣтъ нашихъ, въ нихъже седмьдесятъ лѣтъ, иже
же въ силахъ осмьдесятъ лѣтъ: и множае ихъ трѣдъ
и болѣзнь, иакъ прїиде крѣтость на ны, и накажем-
ся. Кто вѣсть державѣ гнѣва твоегѣ, и ѿ страха
твоегѣ иърость твою иъсчестї; Десницѣ твою такъ
скажи ми, и ѿкованныя сѣрдцемъ въ мудрости. ѿ-
вратиса Господи, доколѣ, и оумолѣнъ бѣди на рабы
твоѣ. Исполнихомся заутра милости твоеѣ Господи, и
возрадовахомся и возвеселихомся. Во всѣ днѣ наша воз-
веселихомся, за днѣ въ насъ смирилъ ны еси, лѣта въ
насъ видѣхомъ зла. И прїзри на рабы твоѣ, и на